

Orgoványi József

Évnyitóra

Búcsúzni készül ismét az öreg nyár,
Gyenge fénye nem ér el minden zugot,
Deres hajú, idős hölgy nézi mélán,
S reszkető kézzel nyit neki ablakot.

Sárga álmok ringatják a kerti fát,
Bár most még éltető zöldben ragyog,
A hűvös esték esővel köszöntik,
A lassan érkező őszi holnapot.

Átlépve ismét kisasszonyok napját,
Hamar hosszabb lesz nappaltól az éj,
Szent Mihály napján még itthoni fecske,
Szárnyat próbál, s új hazába útra kél.

Ifjú szívekben mégis buzgó vágyak,
Csengőszó dalra ébrednek újra,
Fürkész szemek kutatva csillannak meg,
Sietve fürge lábak kelnek útra.

A nyári élmények emlékké válnak,
Belőlük épülnek majd merész álmok,
Újat tudni, merni, többet akarni,
Hívnak, várnak ismeretlen világok.

Hívnak gondolatok, eszmék és rímek,
Hívnak törvények, számok és szabályok,
Hív a rejtélyes táguló világűr,
Hívnek nem látható kicsiny parányok,

Arcok, melyek még sokáig kísérenk,
Szerelmek halnak és ébrednek újak,
Itt teremt a ma családot, nemzetet,
Barátságot, mely soha el nem múlhat.

Itt a Duna partján, hol e falak már,
Sok küzdelmet, sok tehetséget láttak,
Találd meg önmagad, gyűjts erőt, tudást,
Hogy egykor mindezt szép jövőre válthasd.

Vác, 2014. március 11.